Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 25 Cts
ZESDE JAARGANG

KUIFJE

11
LIJFBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

De schuchtere journalist

Een jong reporter ging een beroemd schrijver opzoeken.

— Dag, mijn... mijn... mijnheer!

— Dag, jonge man. U wenst?

— Ik wou u inter... inter...

— Een interview?

— Ja, precies. Mag ik u enkele vra... vra... enkele vra...

— Enkele vragen stellen? Natuurlijk. Ik luister.

— Wel, ik wou... weten of... of...

— Of ik de tijd heb naar u te luisteren?

— Neen... 't is te zeggen... ik...

Jullie denken wellicht dat deze journalist stotterde, maar dat was niet het geval. Hij was alleen schuchter, zodanig schuchter, dat hij tegen vreemden geen drie woorden kon spreken zonder stotteren.

Om de waarheid te zeggen, deze reporter bestaat alleen in mijn verbeelding. Toen ik een paar dagen geleden een sympathieke brief ontving van een jonge lezer, zag ik, in gedachten, deze journalist voor me staan...

« Ik volg de Oude Humaniora, wat me trouwens opperbest bevalt, en droom er soms van een sportief man te worden, vol initiatief en enthousiasme die met zijn Leica er dag en nacht op uit is om de meest interessante gebeurtenissen aan zijn krant te melden. Ja, ik zou journalist willen worden! Ik heb wel aanleg voor dit beroep, maar ik ben ongelooflijk schuchter en denk dat ik daarom mijn droom nooit zal kunnen verwezenlijken. Geloof jij, dat ik die schuchterheid ooit zal overwinnen?... » Tot hier m'n correspondent.

Ik geloof het niet alleen, beste vriend, ik ben er van overtuigd.

Je moet echter zelf de wil hebben dit gebrek te overwinnen, je moet iedere dag een inspanning doen om die schuchterheid er onder te krijgen. Iedere overwinning zal je zelfzekerder maken, je meer vertrouwen geven en ook voldoening schenken, want de overwinningen die je op jezelf behaalt zijn altijd de schoonste.

Kuifje

Volgende week

Een speciaal nummer van Kuifje met 32 prachtige Kleurbladzijden!

Hierin vind je :
« Het mysterie », een Grote Prijsvraag met voor 25.000 frs. prijzen! ★ De legende van het Heilig Kruis ★ Een boeiend artikel over de duikboten. ★ De avonturen van Meester Mus. ★ Een extra-avontuur van Lambik. ★ Een prettig artikel over de Paaseieren. ★ Een reportage over de fabrikatie van zeep. ★ De belevenissen van een scheidsrechter. ★ De gewone tekenverhalen, kronieken, rubrieken en andere boeiende bijdragen.
(Dit speciaal nummer zal uitzonderlijk *tegen 7,50 fr. verkocht worden.)*

Onze brievenbus

Erik Durieu, Doornik. — Dit tekenverhaal verschijnt niet, om meer echte Vlaamse verhalen te kunnen geven die, naar ik hoop, wel in je smaak zullen vallen. Mocht dit niet het geval zijn, schrijf ons dan een briefje met je wensen en kritieken! Beste groeten.

Henri van der Flaas, St. Pieters Leeuw. — Dank voor je lange en zeer interessante brief. Hoe je de rooster moet gebruiken, kun je lezen in Nr 8 van 1950. Alhoewel de papierprijs met 100 % gestegen is, zal « Kuifje » voorlopig niet duurder worden. Met Pasen komt er een prachtig nummer van 32 blz. dat echter iets meer zal kosten. Moppen mag je inzenden, doch de opname in ons blad kan ik op voorhand niet beloven. Heb nog wat geduld voor de Avonturen van Kuifje. Met een stevige handdruk.

Jan Bakker, Rotterdam. — Aan je lange brief beleefde ik veel genoegen. Om lid te worden, hoef je, wanneer je abonné bent, geen speciale kosten te betalen. Schrijf een briefje aan onze vertegenwoordiger in Holland en je zult je kaart krijgen. Neem eens deel aan onze rubriek « Jullie krijgen het woord », misschien win je wel een prijs! De bons welke in ons blad verschijnen, kun je opsparen om de afdrukplaatjes te bekomen. Hartelijke groeten.

René Vinck, Aalst. — De eerste auto werd uitgevonden door pater Verbiest, een Vlaams missionaris in China, die verbleef aan het hof van de keizer. Pater Verbiest werd geboren te Pittem in 1623. Daar staat ook zijn standbeeld. Wil je over deze geleerde, die ondermeer ook het éérste Chinese woordenboek samenstelde, meer vernemen, kijk dan in « Kuifje » Nr 10 van vorig jaar. Met een stevige handdruk.

Lynn Holman, Den Haag. — Ik hoop dat je niet meer ziek geweest bent en je schone airedale het nog steeds goed maakt! Da-ag en een poot van Bobbie.

EEN WEEK ZONDER KUIFJE IS EEN TIL ZONDER DUIFJE

Dit is de propagandaslogan van een geestdriftige Hollandse lezer, die al zijn vrienden en kennissen en heel z'n buurt wenst te winnen voor ons blad. Nog lang niet zo kwaad, hé vrienden!

Jan Vuisting, Schiedam. — Hoe gaat het je? Heb je nu je lidkaart reeds ontvangen? Het adres was heel juist, dus moest je normaal ook antwoord gekregen hebben. Met een stevige handdruk.

R. de Waele, Gent. — Wim uit Vorst-Brussel vraagt hoe het met je gaat en waarom je niet geantwoord hebt op zijn brieven. Ziek? Te veel schoolwerk? Laat eens wat van je horen! Met een stevige handdruk.

KUIFJE
LIJFBLAD van alle JONGENS en MEISJES tussen 7 en 77 jaar.
Administratie, Redaktie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. — *Uitgever-Directeur* : Raymond LEBLANC. — *Drukkerij* : C. VAN CORTENBERG, Keizerstraat, 12, Brussel.

ABONNEMENTEN :	3 maand	6 maand	1 jaar
België .... B. Fr.	60.—	115.—	225.—
Buitenland	65.—	130.—	260.—
Kongo	85.—	165.—	300.—

België : P.C.R. 1909.16, « Editions du Lombard », Lombardstraat, 24, Brussel. - *Kongo* : Kuifje-Kongo, Postbus 449, Leo. - *Nederland* : W.A. Palm, Boekenimport en export C.V., Zeestraat, 65a, Den Haag.

Sterke Jan

DOOR BOB DE MOOR

Ridder Jan hielp Koen uit het Steen. Koen slaakte echter een kreet waarop de wachters van alle kanten kwamen toegesprongen. Koen is zwak en vraagt de ridder alleen te vluchten...

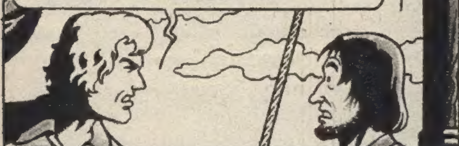

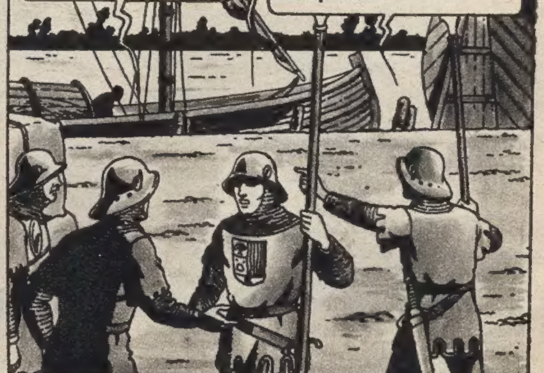

(Wordt voortgezet.)

EEN KIJKJE IN DE FANTASTISCHE DIERENWERELD

VOGELS EN VISSEN HEBBEN DE OGEN VAN EEN LYNX

Wij gaan erg trots op ons goed zicht en kunnen ons moeilijk voorstellen, dat de vissen met hun ronde, stomme, uitdrukkingsloze ogen beter zien dan wij. Sommige vissen zien althans beter, de snoek bv. ziet een voorwerp ongeveer tienmaal klaarder dan de mens. Het zicht van de vogels grenst aan het wonderlijke ! Een gierzwaluw ziet een mug op 400 meter afstand. Probeer eens of je 't ook kunt ! Een gier merkt het stoffelijk overschot van een geit dat op vijf kilometers afstand op een staak werd gezet. Reisduiven zien, wanneer ze op een hoogte van 800 meter zweven, zo niet hun hok, dan toch het landschap in de omgeving van hun woning. Is dat niet fantastisch ?

ZIJN DE DIEREN ZICH BEWUST VAN HUN « IK » ?

Of, in andere woorden, weten de dieren hoe ze er uit zien en wie ze zijn ? Daarover zullen de geleerden nog lang praten en het nooit eens worden, maar het is zeker dat, wanneer een reiger in een spiegel kijkt en een vlek op zijn staart merkt, hij zich haast om die vlek af te kuisen en niet, zoals jullie misschien denken op de spiegel, doch op zijn eigen staart ! Ratten inspecteren hun staart met veel belangstelling voor de spiegel en de apen gaan zo ver ook hun hals en hun rug te willen bewonderen. Met veel plezier bekijken ze ook hun tanden en keel.

JE KUNT HEN NIET VAN DE WIJS BRENGEN

Sommige dieren hebben uiterst ontwikkelde zintuigen en sommigen zijn bovendien voorzien van een zesde zintuig waarmee ze ondermeer de vochtigheid voelen. De amphibieën voelen aan welke kant de lucht het vochtigst is en richten zich met een merkwaardige zekerheid naar de vijver, beek of bron, ook al zijn deze kilometers ver. Men had eens een oude, blinde pad op een draaiende grammofoonplaat gezet om haar te desorienteren, doch toen de plaat stil hield stapte de pad zonder aarzelen, regelrecht naar de poel waar ze uit kwam. Een waterrat, die men stevig blinddoekt, loopt naar de dichtsbije vijver of riool, en ze hoeft daarvoor niet te zoeken !

Jullie weten dat het in Australië erg droog is, welnu de kudden schapen en runderen wijken dikwijls van de begane wegen af, om over en doorheen alles recht naar een bron te lopen, die op drie of vier kilometers van de weg ligt. De herders volgen hun dieren, want ze weten dat deze zich niet vergissen in het zoeken van water !

ZIT ER EEN WEKKERTJE IN HUN BOVENKAMER ?

De reiger is een watervogel en leeft bij voorkeur op de klippen die diep in zee liggen en bij laagtij bezaaid zijn met massa's schelp- en weekdieren. Bij hoogtij spoelen deze klippen onder en zijn de vogels genoodzaakt terug te keren naar het land. Men heeft opgemerkt dat de reigers iedere dag naar de klippen gaan, als deze bloot liggen, en terugkeren, soms 40 tot 50 km., ver en steeds vóór de vloed terug aan land zijn. Moesten de tijen iedere dag op hetzelfde uur plaats vinden, zou het probleem niet zo groot zijn, doch dit is niet het geval. Welk geheimzinnig mechanisme brengt hen op de hoogte ? Of hebben ze een wekkertje in hun bovenkamer zitten dat op tijd afloopt ?

ZIJN ER HELDERZIENDE DIEREN ?

Allan Devoe vertelt een wonderbare geschiedenis van een jachthond die tijdens de oorlog toebehoorde aan een kapitein van de luchtvaart. Iedere keer als de piloot een vlucht maakte, nestelde de hond zich in de kleerkamer van de piloten en roerde niet tot zijn meester terugkeerde. Op zekere dag wachtte men op de terugkeer van de escadrille en nog vóór de toestellen waren neergestreken, sprong de hond plotseling op en vloog als een pijl uit een boog naar een bos in de omgeving. Een half uur later kon men pas vaststellen dat het vliegtuig van de kapitein ontbrak en dat hij neergestort was in een bos enkele kilometers van het vliegveld. De jachthond moet hier toch door een soort voorgevoel of helderzienheid gedreven geweest zijn, vermits hij zijn meester daar heel alléén ging zoeken.

KAN ALLEEN DE MENS REDENEREN EN DENKEN ?

Dat heeft men lang gedacht, en vele geleerden zijn nog de mening toegedaan dat dieren niet denken. Sedert de laatste halve eeuw hebben sommige natuurkundigen vastgesteld dat dieren wel kunnen denken, oordelen en zelfs redeneren. De meeste vissen slagen er in een deur, die men in een vijver tussen hen en hun voedsel plaatst, open te krijgen om hun buit te kunnen verorberen. En nochtans is het waar dat vissen dom zijn !

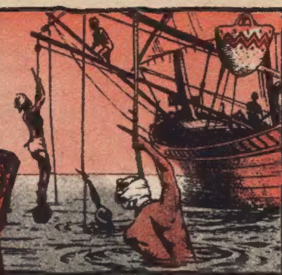
Mussen die het zich in een groot duivenhok gezellig hadden gemaakt, leerden ALLEEN en zonder mensenhulp het water op te halen met een minuscuul emmertje, en konden zelf de kast openmaken waar ze wisten dat hun graan lag.

Veel slimmer echter zijn de papegaaien, de honden, de ezels en de vossen !

Hierover vertel ik een volgende maal !

DE PARELVISSERS

De Hollander Jesselton kreeg door een list de toelating op Ceylon parels te vissen. Maar gouverneur Manrico en zijn vriend Perez maken zich gereed voor de strijd tegen de Hollanders...

... een verkeerd manoeuvre het schip op de klippen van Mijhima werpt.

Langs vele openingen stroomt het water in het ruim...

Stop de gaten dicht. Zet de pompen aan gang ! Reef de zeilen !

De bemanning heeft vlug enkele vlotten gemaakt waarop de kanonnen en de zware wapens worden geladen. Dank zij deze maatregelen wordt het schip gered.

Tijdens de ebbe ligt de kiel bloot. De matrozen trachten de schade te herstellen. Er worden nog twee sloepen uitgezet die met een anker aan het galjoen verbonden blijven...

Nu moeten we slechts de vloed afwachten om terug zee te kiezen...

Enkele uren later verschijnt er een boot aan de horizon.

De Lisboa is een oorlogschip met drie bruggen, honderd zestien kanonnen van verschillend kaliber en een bemanning van acht honderd koppen. Weldra is Manrico bij deze varende vesting en laat zich aan boord hijsen.

Je mag er op rekenen, senor Villegas, wij vechten met je tegen de Hollanders !

Manrico vertelt aan de gouveneur hoe de zaken er voorstaan en deze laatste wil de gouverneur helpen.

Zonder verdere ongelukken raakt het Portugese galjoen los.

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : HET ZEEGEVECHT !...

De avonturen van DZIDZIRI

ONUITGEGEVEN ROMAN DOOR FRANCIS DIDELOT

GEILLUSTREERD DOOR ALBERT WEINBERG

De Normandie des Airs stortte neer in het hart van Afrika. Dzidziri, die de reis als verstekeling meemaakte, brengt het er levend af. Hij sluit vriendschap met de Zonen van de Leeuw en wil Yves en Sophie redden. Deze laatsten zijn in handen gevallen van de Zonen van de Krokodil...

TUSSEN DE MONSTERS

KROKODILLEN! Vreselijke, afstotelijke krokodillen! Onder de zonnegloed was heel het moeras slechts een reusachtige ketel waarboven luchtbellen uiteen spatten, en die trilde van een tragisch leven onder het zeegroen water waarover zacht het pluimriet ritselde.

Overal waren er krokodillen. Ze wemelden op de oevers door mekaar. Hun afschuwelijke muil was half geopend en het ene schubbige lichaam verplette het andere. In de stroming van het water bleven ze onbeweeglijk liggen als boomstammen. Soms snelden ze naar een of ander onbekend doel. Terwijl ze zich op de schubbige rug lieten drijven, kwamen er een menigte witte of zwarte steltlopers aangevlogen, die in de dikke huid van de kruipdieren begonnen te woelen en er de parasieten uit oppikten. Sommige drongen zelfs door tot in de scherpe muil van het monster om er de wormen uit te pikken.

En dan de reuk! Een afschuwelijk, verpestend en wrang mengsel van lijken en stilstaand water.

Dzidziri bewoog niet. Zelfs in zijn stoutste dromen had hij nooit zulk een visioen gezien. Hij kon zich echter beheersen en zich tot Nomogo-Kooso wendend vroeg hij :

— Waar zijn mijn vrienden ?

De tovenaar strekte de armen uit; een gebaar van onwetendheid en machteloosheid. Hij wist het niet of beter, hij wist het té goed. Hij wees naar de krokodillen. Deze laatsten kregen weer vertrouwen en kropen terug naar de oevers, hun zware, schuine spleetogen hielden ze boosaardig op de indringers gericht.

Dzi dorst ze niet aan te kijken... Zouden die nachtmerriebeesten werkelijk z'n vrienden verslonden hebben ?

— De Mannen van de Krokodil hebben hen aan hun goden gegeven, murmelde Laobé die dicht bij Dzidziri stond.

Het gezicht van deze laatste vertrok pijnlijk en hij draaide zich om :

— Ben je er zeker van ?

— De sporen op de grond spreken duidelijke taal. Hier waren je vrienden nog in leven. Dan volgde een gevecht. Een krachtige en grote man werd hier neergeslagen. De Zonen van de Krokodil zijn zo talrijk, ze klampen zich aan hun vijand vast als de lianen aan de boom die ze willen wurgen. En hij is gevallen... Kijk...

Zo goed zo kwaad ze het konden, vertelden de zwarten aan Dzidziri hoe het er was toegegaan en Dzidziri volgde de bewijzen op de grond : de voetsporen van laarzen, naakte voeten, ja... daar was een gevecht geweest. Yves was gevallen...

— Het is goed. Ik zal hen wreken...

En denkend aan het tedere, met blonde haren omkranste gezicht van Sophie, voegde hij er stil aan toe :

— Ik zal haar wreken.

— Wat ga je doen ? vroeg Nomogo-Kooso.

— Oversteken.

Hij wees naar het moeras en zijn verfoeilijke bewoners. De tovenaar zette grote ogen op uit iedere trek van zijn gezicht sprak de angst.

— Wil je dat wij naar ginder gaan ?... Op het eiland van Bama ?

Dzidziri haalde de schouders op en keek de zwarte met een zichtbaar misprijzen aan :

— De Zonen van de Leeuw zijn lafbekken. Ze zouden me slechts hinderen. Om mijn vrienden te wreken heb ik niemand nodig.

Om de waarheid te zeggen, Dzidziri wist zelf niet wat hij zou doen, doch iets in hem zette hem er toe aan aldus te spreken en te handelen. Een hand met koude vingers greep zijn hand en een stem lispelde :

— Laobé volgt je...

Het was de kleine zwarte. Hij schudde als waanzinning met het hoofd en door menigvuldige gebaren deed hij beroep op Nomogo-Kooso's vertaalkunst. De eerste gezel van Dzidziri wou de blanke vergezellen naar het eiland en hem helpen bij het uitvoeren van zijn wraakplannen...

Dzidziri stemde toe.

— Deze avond steken we het moeras over, besloot hij.

Dan legde hij zijn vrienden uit wat hij van hen wenste. Eerst moesten ze zich terugtrekken om de eventuele spionnen op een dwaalspoor te brengen... Zodra ze tussen de bomen waren die de brousse omzoomden, sloeg Dzidziri de hand aan het werk. De hele dag deelde hij zijn bevelen uit en was overal tegelijkertijd. Hij gaf zijn orders doelbewust en zeker en werd gehoorzaamd. De uren gingen voorbij en de zon zonk aan de kim als Dzi het tuig, dat hij had laten maken, bekeek. Hij glimlachte vluchtig en Nomogo-Kooso schudde het hoofd :

— Je raakt nooit tot op het eiland. De krokodillen vreten je op voor je er bent !

— Dat zullen we wel zien ! antwoordde Dzidziri.

De nacht viel wonderlijk snel en schaduwen vulden de brousse. Reeds hoorde men de roep van de roofdieren die ter jacht trokken...

— We gaan, besloot Dzidziri.

En de zwarte Zonen van de Leeuw volgden hem. Een tiental negers droegen het vervaardigde vlot.

Met de duisternis scheen de stank nog walgelijker te worden. Men kon de monsters niet meer zien doch hoorde het geploeter en af en toe de echo's van een gevecht. De gezellen van Dzidziri deinsden achteruit. De jongen plaatste zich nu aan het hoofd gewapend met een knuppel. Met dit wapen tastte hij voor zich op de grond. Herhaalde malen ontmoette hij een hindernis. Daarop hoorde men een gegrom, dan een val, een gedrang. De zwarten beefden langsom heviger...

Eindelijk stonden ze voor het water. « M'n kleine Dzi, dacht de blanke, hou je taai. Die wilden hebben Yves en Sophie gemarteld. Ze zullen ervoor betalen...

— Aan boord ! beval hij aan Laobé en sprong meteen zelf op het vlot.

Ze waren beiden gewapend met lange stokken die ze op de bodem van het moeras plantten en aldus het vlot voortbewogen. De vage oeverlijn verdween vlug in de duisternis. Laobé stond tegen Dzidziri aangedrukt en zijn tanden klapperden. De jonge blanke sloot hem de mond met een lichte uppercut en mompelde :

— Hij zou ons verraden met dat kastagnetten-geklapper.

Met rhythmische gebaren hanteerde hij zijn vaarboom. Een schok, gevolgd door een tweede... De krokodillen gingen ten aanval ! Rond het vlot dat wiegde en slingerde was het nu één geduw en gedrang.

De vreselijke stank verergde nog, werd dik als een vloeistof die de neusvleugels als 't ware bestreek. Men hoorde het gereutel van de monsters.

— Duw dan toch ! bromde Dzi, terwijl hij Laobé bij de arm greep en schudde.

Hijzelf sloofde zich uit. Soms raakte hij met zijn vaarboom een hindernis die begaf en een log kruipdierlijf plofte dan in 't water... Soms werd zijn stok gegrepen, er werd op gebeten en bijna rukte men hem uit zijn handen.

— Toch kom je vooruit, Dzi, dacht de jongen, toch kom je vooruit. Niet beven... Een lichaam verhief zich op plompe poten en wou het vlot doen kantelen... Neen, een flinke slag op de muil en het lelijk beest viel rochelend in 't water terug. Vooruit, altijd vooruit !... Het eiland nadert...

Dzi en Laobé werden langs alle kanten aangevallen en geduwd, ze voelden bijwijlen de stinkende adem van de monsters en toch wonnen ze terrein. De kleine zwarte had begrepen. Hij duwde en duwde uit alle macht en sloeg op de muilen die tegen het vlot duwden en er aan knaagden...

Daar was het eiland... Ze slaakten een lange zucht van verlichting. Gered ! Voor het ogenblik althans. Het vlot strandde. De blanke sprong aan wal en trok Laobé mee terwijl hij hem haastig toefluisterde :

— Maak de boot vast !

Hij kreeg echter niet de tijd om er zich van te vergewissen of Laobé begrepen had. Uit de schaduw rees een schrikwekkende gestalte, een wezen uit een nachtmerrie op. Groot, reusachtig groot, verhief het zijn ledematen en gromde... Een man ? Veeleer een beest. In het vage licht van de sterren herkende Dzidziri een krokodil... Een rechtopstaande krokodil met geopende, dreigende muil...

Uit de schaduw rees een schrikwekkende gestalte

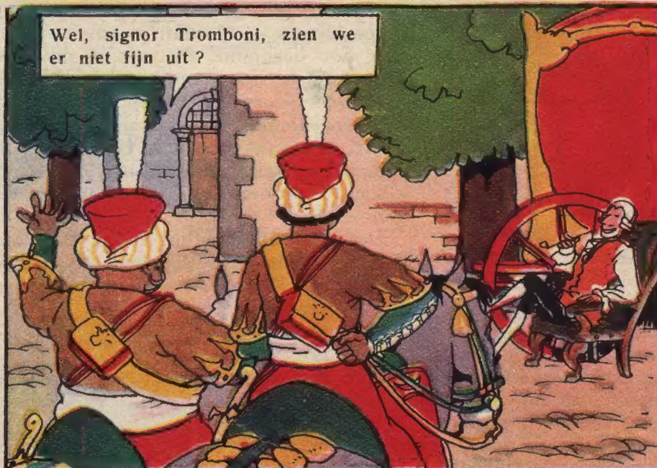
Volgende Donderdag :
HET HEILIG EILAND...

SOLDATEN VAN NAPOLEON

TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer hebben Napoleon van enkele lastige samenzweerders verlost. Als beloning mogen ze deel uitmaken van het beroemde escadron der Mamelukken...

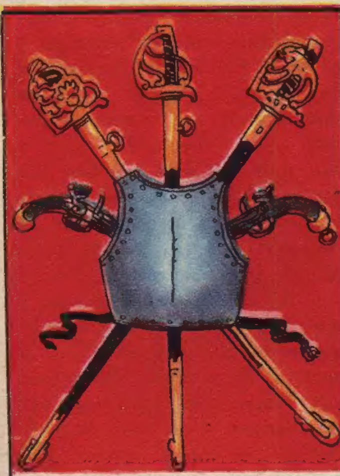

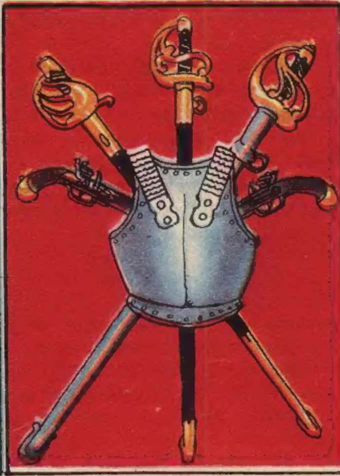

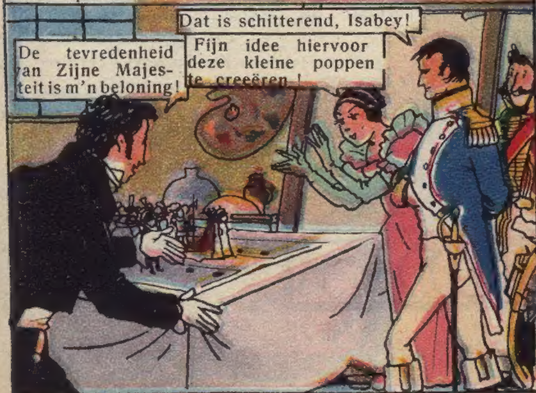

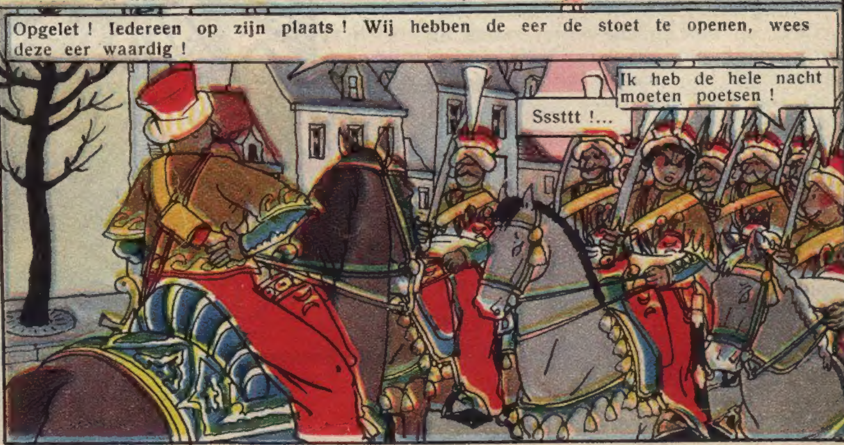

MAANDEN VERLOPEN... HASSAN EN KADDOER ZIJN MAMELUK MET HART EN ZIEL EN DE TROTS VAN HET REGIMENT. NAPOLEON STIJGT ALTIJD VERDER OP DE LADDER. HIJ KRIJGT DE LAUWEREN VAN LODI, ARCOLE, RIVOLI, DE PYRAMIDEN, ABOEKIR EN MARENGO EN STICHT TEN SLOTTE EEN KEIZERRIJK. OP 2 DECEMBER 1804 STAAN DE KEIZER EN DE KEIZERIN, GEKLEED IN GEWADEN, ONTWORPEN DOOR LOUIS DAVID, GEREED OM NAAR DE NOTRE-DAME TE GAAN WAAR PAUS PIUS VII HEN ZAL KRONEN...

(Wordt voortgezet.)

WIE WAS DE VIKINGER?

EZIE zijn woongebied. Het ligt niet alleen tegenover de zee: de zee dringt langs diepe kloven — fjorden — tot in 't hart van het bergland. De zee is de grote vaarweg, de heer- en handelsbaan van het oude Noorwegen. Wel zwermen ook Zweden, Denen en Sassen op Vikingvaart, het zijn vooral de Noren die uitzeilen, en ook naar hun fjorden, de « bocht-bewoners » of Vikingers worden genoemd.

De zee roept om het schip. De Noorderling is een groot scheepsbouwer. Elke voorname Vikinger — hij woont als grootboer op een hof — heeft zijn scheepswerf; de timmerlieden zijn meesters in het vak, en het houtwerk wordt kunstig besneden. Het drakenschip, zo geheten omdat aan den voorsteven een grijnzende drakenkop is gebeeldhouwd, kan honderd man vervoeren, ook paarden en vee. De vele riemen steken door de beschansing heen, die door de schilden der roeiers wordt opgehoogd. Het zeilt evenals de kleinere snekke, met zijn vierkantig zeil meestal vóór de wind.

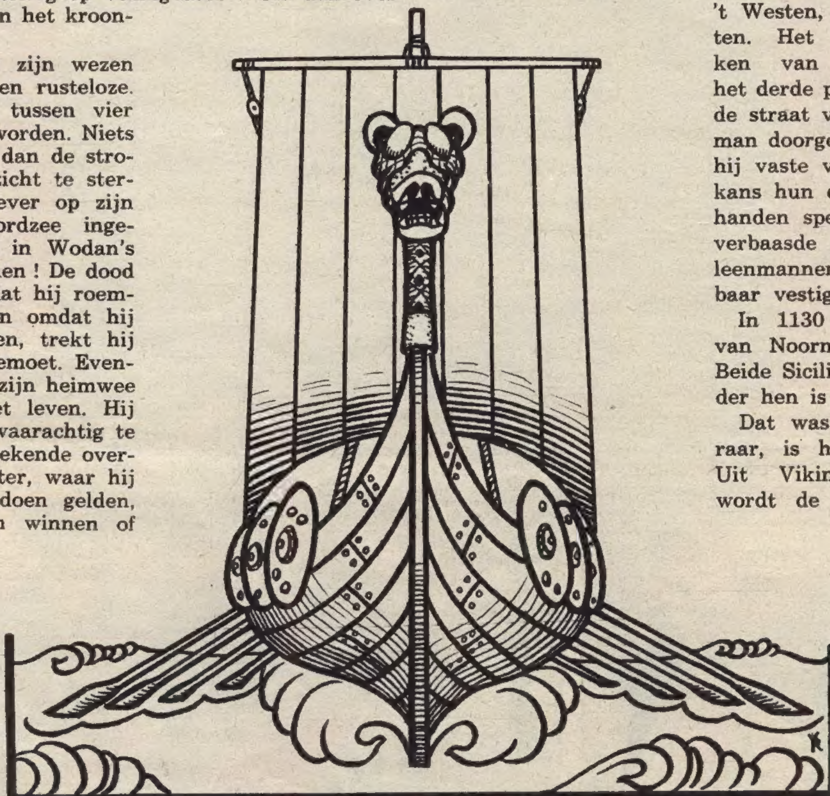
Als het lente wordt en het ijs uit de fjord verdwijnt, stuurt de Vikinger zijn langschip naar open zee; hij staat naast de stuurman op de achterplecht, vooraan wordt de banierdrager omringd door de dappersten uit zijn gevolg. Eerst als de bladeren op het fjordwater neerzweven, zal hij den steven wenden naar zijn hof... Hij zeilt naar alle windstreken, in een open boot, zonder kompas, alleen door gespannen huiden tegen stortzeeën beschut. Aan boord heerst de allerstrengste tucht. Durft iemand de hand te slaan aan de hoofdman, dan wordt die hand afgehakt en aan de mast genageld; muiters slingert men overboord. Nooit mag een vrouw de voet zetten op een schip!

KONING VAN DE ZEE, SCHEEPSBOUWER, KOEN ONTDEKKER, STOER KRIJGER, EN STATENBOUWER, DAT WAS DE VIKING.

Zo zeilt hij het onbekende te gemoet. 's Avonds wordt waar het mogelijk is, aan wal gegaan; daar wordt gekookt, gebakken en gerust. 's Anderendaags wordt het schip weer de branding ingestoten...

Waarom ging de Noorderling op Vikingvaart? Om aan overbevolking of de dwang van het kroongezag te ontsnappen?

De ware reden ligt in zijn wezen zelf. De Noorderling is een rusteloze. Hij is niet geboren om tussen vier muren dadenloos oud te worden. Niets is de Vikinger hatelijker dan de strodood: d.w.z. het vooruitzicht te sterven op een bed. Dan liever op zijn brandend schip de Noordzee ingestuurd, om als een held in Wodan's eeuwige halle te verschijnen! De dood schrikt hem niet af; omdat hij roemrijk wenst te sterven. En omdat hij roemrijk wenst te sterven, trekt hij opgetogen het leven te gemoet. Evenals de nevelige Noordzee zijn heimwee opwekt, zo lokt hem het leven. Hij heeft slechts het gevoel waarachtig te leven, ginder, aan de onbekende overzijde van het duister water, waar hij zijn mannenkracht kan doen gelden, waar hij kan wagen en winnen of als een held ten onder gaan.

De V i k i n g e r is een geboren voortrekker. En de zee met dewelke hij worstelt, maakt hem sterk en zwijgzaam en vastberaden. Haar verten geven hem een open heid van blik die de landman niet bezit.

Plunderde hij zonder genade, dat lag in de zeden van de tijd, en de Vikinger heeft daarbij de verdienste nieuwe kunsten te hebben ontdekt, nieuwe rijken te hebben gesticht, het aanschijn van een wereld te hebben gewijzigd.

Noormannen waren het, die omstreeks het jaar 1000 Amerika ontdekten. Bjarni, op weg naar het door Erik de Rode ontdekte Groenland, wordt uit de koers geslagen en ontwaart aan bakboord een vlak en dicht-bebost land. Enkele jaren later verdoolt Erik's zoon Leif, in dezelfde wateren, en betreedt er met zijn gezellen hetzelfde land dat zij Wijnland heten, omdat daar wilde druiven groeiden.

Vijf eeuwen vóór Columbus hadden zij Amerika ontdekt!

Angelen en Sassen, volksstammen van de Elbe-monding, steken de Noordzee over, en nemen Engeland in bezit. Vandaar de naam Angel-Saksen. Ook Denen overweldigden de Oostkust van Brittanje — tot grote verontwaardiging van de afstammelingen der eerste zeekoningen, nu vredige en deftige boeren. In 1017 beklimt Knud de Grote van Denemarken er de troon; en de veroveraar regeert wijselijk en vroom zijn nieuw koninkrijk.

Een Noorman is het, Rollo, die Normandië in het leven roept. Als hertog van Normandië door Frankrijk's koning tot leenhulde verplicht, weigerde hij te knielen, en tilde de koninklijke voet omhoog tot aan zijn lippen. Maar in Normandië wordt de slavernij afgeschaft, en zijn hertogen spreken weldra het zuiverst Frans. Het is van Normandië uit, dat in 1066 Willem de Veroveraar scheep gaat, te Hastings Engeland betreedt, er een veldslag wint, en een kroon.

Westwaarts, oostwaarts! Een Vikinger dringt door tot het uiteinde van de Baltische Zee; een ander, Othor, omzeilt de Noordkaap, bereikt de Witte Zee en de monding van de Dwina. In de negende eeuw stichten de Noormannen op het eiland Usedom een rijk dat tot hoge bloei geroepen was. Reeds in 868 worden de Vikinger Rorik en zijn twee broeders door de Slaven als krijgshoofden aangesteld, en leggen zij er de grondslagen voor het Russisch Rijk met als hoofdstad Novgorod.

Van zijn schrale kustgebieden uitgezeild, had de Vikinger de grenzen van zijn invloed verlegd naar het huidig Amerika in 't Westen, naar de Wolga in 't Oosten. Het waren de twee uithoeken van een driehoek waarvan het derde punt in Sicilië lag. Ook door de straat van Gibraltar was de Noorman doorgedrongen. In Zuid-Italië had hij vaste voet gevat, waar de krijgskans hun de persoon van de Paus in handen speelde. Zij knielden voor de verbaasde Leo IX en boden hem als leenmannen hun hulde aan. Dit gebaar vestigde in rechten hun gezag.

In 1130 regeerden afstammelingen van Noormannen over het Rijk der Beide Siciliën; de meest beroemde onder hen is Robert Guiskard.

Dat was de Vikinger. Een veroveraar, is hij tevens een vernieuwer. Uit Vikingergeest en Kristendom wordt de Westerse Ridder geboren, de ridder die ter Kruisvaart trekt en de dichter bezielt.

D e Vikingergeest van het W e s t e n zal in de XVe eeuw leiden tot de grote ontdekkingstochten, en de ontbolstering van de wereld.

Rob YSENBRANDT.

KUIFJE'S *Actualiteiten*

EEN Egyptische ezel, die in een station gebruikt werd om wagentjes te trekken, is beroemd geworden om zijn strijd tegen de administratie! De ezel had er nl. niets beters op gevonden dan systematisch ongelukken te hebben. Bezoek van de veearts, rust, ziekverlof en ellenlange verslagen van de administratieve diensten waren schering en inslag. Na het tiende ongelukje maakte de heren van de administratie zich boos en besloten de ezel te verkopen. Het toeval wilde nu dat die ezel niet volgens wet en regel werd verkocht en het Ministerie van Financiën mengde er zich mee. De ezel heeft thans een dossier dat niet minder dan honderd vijftig duizend woorden bevat en... werken doet hij nog altijd niet.

★

IN het begin van Januari van dit jaar hebben een groep duikers van Toulon zich 100 meter diep laten afdalen. Een Belgische duiker, Jan Wouters, ontdekte op zijn tocht het wrak van een Phenicisch galjoen. Nu wordt er natuurlijk met man en macht gewerkt om de interessante stukken van het galjoen op te halen.

★

EEN Amerikaans biologist, Dr Thomas Gardner, zou de vitamine voor een langer leven hebben ontdekt!

Dr Gardner had nl. vastgesteld dat de bijenkoningin vijf jaar leeft en de werkbijen enkele maanden. Het geheim voor dit lang leven vond Dr Gardner in het voedsel van de koningin, dat letterlijk uit louter vitaminen bestaat. De geleerde voedde enkele gewone vliegen en bijen met hetzelfde voedsel en het resultaat was, dat ze ééns zo lang leefden dan normaal het geval is.

★

IN Brussel woont er een kat en ze heet Alfons. Of het nu aan haar naam ligt ofwel of deze kat nog andere eigenschappen heeft, weet ik niet, in ieder geval is ze van de derde verdieping naar beneden gesprongen, zonder ook maar één schrammetje op te lopen.

De KUIFJE'S BON

WAT EEN BRIEF KAN OVERKOMEN !

— Goeie morgen, mijnheer Kuifje, zei de postbode zuchtend. Zou deze brief niet voor u zijn ?

De postbode reikte me een verfomfaaide omslag vol stempels en etiketten « Onbekend » — « Zie nummer 27 » — « Onbekend in nummer 27 » — « Zie nummer 55 » — « Zie KUIFJE... ».

Ik wierp een oogslag op die vreemde brief en zag dat er als énige vermelding « LOMBARD-STRAAT » op geschreven stond.

Wij openden de omslag en er kwam een hele vloed KUIFJE'S BONS uit te voorschijn en een velletje papier met de volgende woorden : Stuur me a.u.b. een geschenk en een onleesbare handtekening.

Vlug riepen we onze twee detectives te hulp.

— Het is onleesbaar, zei Jansen !

— Ik zeg zelfs meer : het is onleesbaar, zei Jansens !

Zonnebloem kwam toegesneld en het was een plezier om te zien met hoeveel jeugdige overmoed hij zijn pendel deed slingeren.

Professor Zonnebloem verzekerde dat de brief afkomstig was uit een streek ten Westen van het Zwarte Woud.

Ondanks al deze onbetaalbare inlichtingen moesten wij de brief klasseren... zonder gevolg ! Die arme afzender wacht nu nog altijd op zijn geschenk...

Willen jullie niet varen zoals deze ongelukkige correspondent, besteed dan de nodige zorg aan het opzenden van jullie bons. Schrijf het adres duidelijk op de omslag : « KUIFJE-BRUSSEL, DIENST B. » en vergeet niet je naam, volledig adres en gewenst geschenk te vermelden.

Zodoende zul je ons werk veel vergemakkelijken en ook je geschenk veel vlugger ontvangen. De brave kapitein, die deze regels over mijn schouders meeleest, beaamt dit met een krachtige zeemansterm !

De mooie geschenken.

1) « Reinaert de Vos », 40 vignetten per reeks : 50 punten; 2) Decalcomanies KUIFJE, boekje A : 50 punten; 3) Boekje B : 60 punten; 4) Prentkaarten HERGE (*); 5) Omslag schrijfpapier KUIFJE : 80 punten; 6) KUIFJE's wimpel : 200 punten; 9) KUIFJE's puzzle, reeks A (*); 10) Blokjesdoos KUIFJE (*); 11) Speciaal abonnement KUIFJE (10 nummers) : 450 punten; 12) KUIFJE'S puzzle, reeks B (*).

(*) De voorwerpen met een kruisje, worden vervaardigd en zullen spoedig verkrijgbaar zijn.

DE BRONZEN SLEUTEL

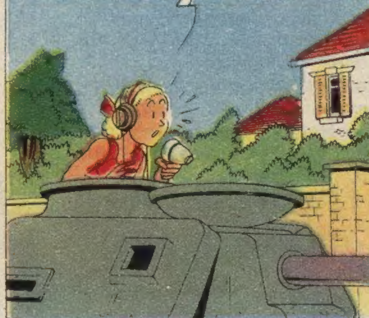

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

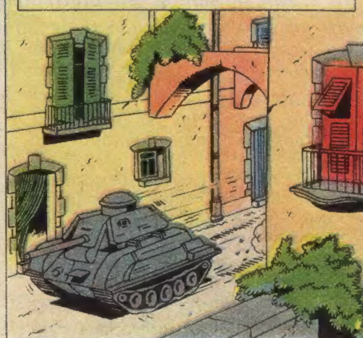
Suske, Wiske en Lambik hebben een pantserwagen bemachtigd. Ze zullen trachten de reusachtige brachiosaurus, die in de grot van Mocano woonde, te doden...

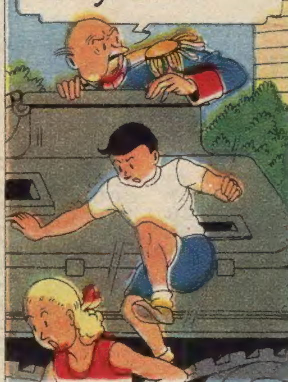

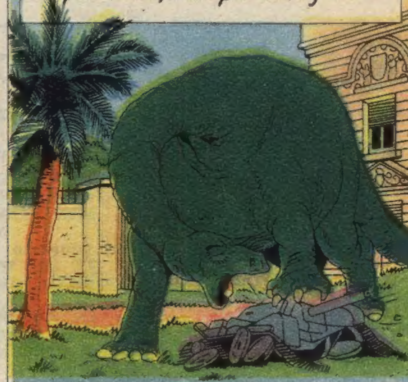

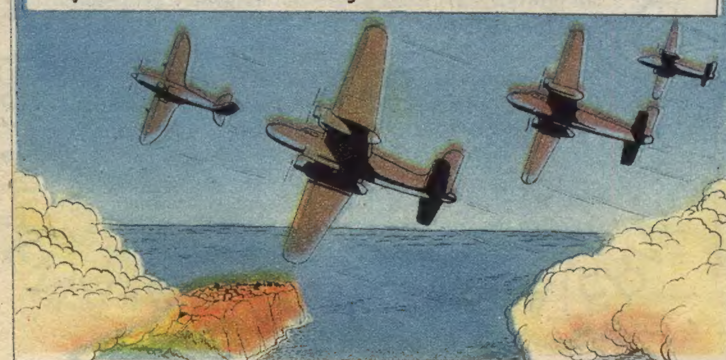

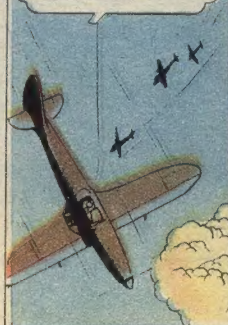

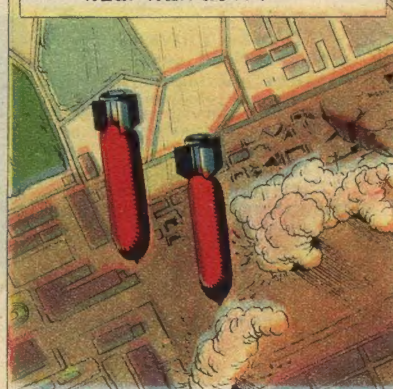

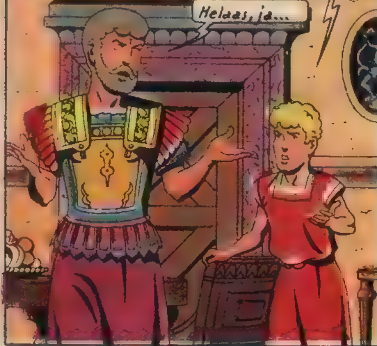
(Wordt voortgezet.)

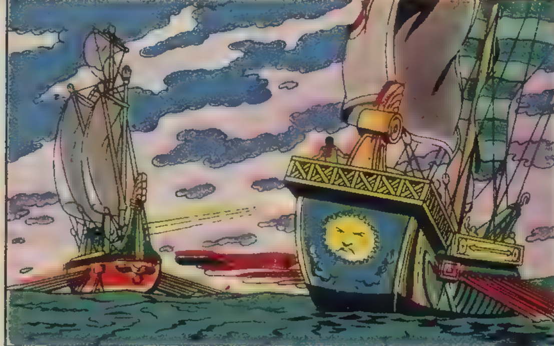
DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

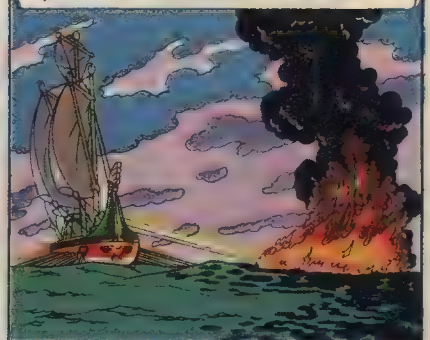
HET VERVLOEKTE EILAND

Vreemde en tragische gebeurtenissen zetten Carthago op stelten. Alex, gezant van Cesar, luistert naar het verhaal van de gouverneur van de stad...

Teksten en tekeningen ... van J. Martin.

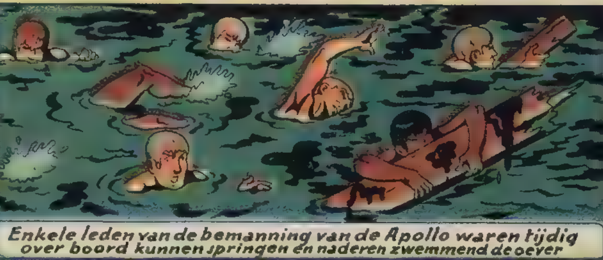

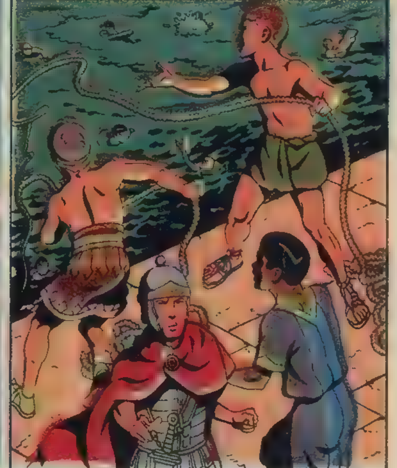

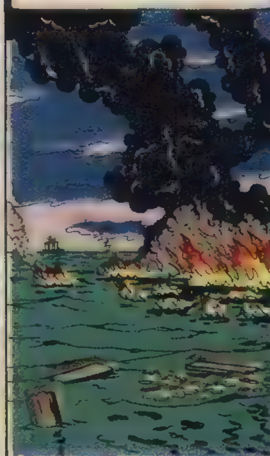

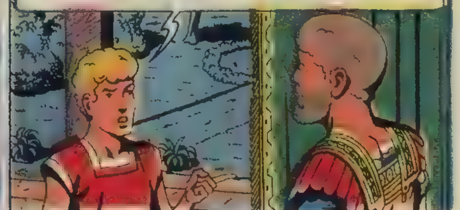

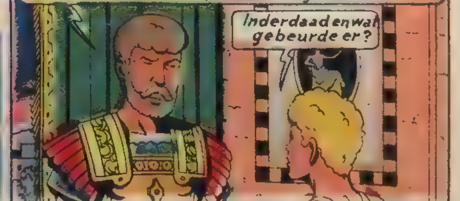

(Wordt voortgezet.)

HIER zijn de ... van onze GROTE

IK kan me best indenken dat je dadelijk naar je naam gaat zoeken wanneer je deze lijst ondekt. Wanhoop niet wanneer je hem niet moest vinden, want de plaats ontbreekt om al de namen van de winnaars te publiceren. Al de deelnemers die een prijs in de wacht sleepten, zullen voor het einde van deze maand persoonlijk worden verwittigd.

Je zult ook wel begrijpen dat de drieduizend prijzen niet op één dag kunnen verzonden worden en je wat geduld moet hebben. Schrijf ons niet, telefoneer niet en kom ons niet opzoeken om te weten of je al dan niet bij de gelukkigen bent; wacht tot je je briefje krijgt! En moest je tevergeefs wachten, dan is dit omdat je werkelijk niet flink geantwoord hebt. Nu, dat kun je ook zelf nagaan. Verlies er de moed niet om en maak het voornemen het de volgende maal beter te doen!

Hier is dan de lijst van de gelukkige winnaars!

Wint een luchtreis naar Rome (voor twee personen, geschonken door SOBELAIR) :
Francine De Gryse van Elsene.

Wint een AJAX-fiets « Douglas », met 6 versnellingen en radio :
Pieter Duchesne van Watermaal.

Wint een AJAX-fiets « Constellation » :
Paul Badot van Fontaine-Evêque.

Winnen een radio « ECHOPHONE » E.C.-114 (STAAR-fabrieken) :
Evelyne Duchesne van Watermaal; Denise Goffin van Elsene.

Winnen een AJAX-fiets « Moquitos », 3 versnellingen :
Jaak Biot van Brussel; André Biot van Brussel.

Wint een tafelvoetbalspel « STAAR » :
Francis Carly van Elsene.

Winnen een AJAX-fiets « HURRICANE » :
Elie Colin van Brussel; Hubert Durt van Elsene; Marc Basyn van Vorst; Cecilia Durt van Elsene; Jenny De Coninck van Sint-Amandsberg (Gent); Emmanuel Hamels van Schaarbeek; Monique Fiolet van La Madeleine (Frankrijk).

Wint een sportfiets P.P. :
Jan-M. Beckman van Oostende.

Wint een radiotoestel « HOWARD » (Fabr. STAAR) :
Kristiaan Lejeune van Brussel.

Wint een Canadese tent (DE KAMPEERDER) :
Francis Vandervondelen van Evere.

Wint een vijftiendaags verblijf aan zee (IN DE GELAARSDE KATER) :
Willy Mosselmans van Evere.

Winnen een PARKER 51 (in goud) :
Michael Hoenig uit Praag in Tjecho-Slovakije; Frans de Harlez van Deulin.

Wint een Canadese tent (DE KAMPEERDER) :
Renaat de Jonghe van Schaarbeek.

Winnen een PARKER 51 « Lustraloy » :
Robrecht Helmers van Antwerpen; J.-Cl. Molle van Ath; Etienne Struye van Gent; Marc Dumont van Annecy (Haute Savoie, Fr.).

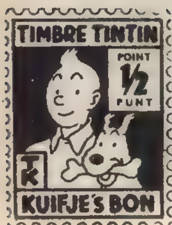
Wint een verblijf van een week aan zee (IN DE GELAARSDE KATER) :
Monique Burtion van Koekelberg.

Winnen een gramofoon « STAAR SMS » :
Kristiaan Moreau van Ukkel; Filippe Ronsse van Béthane-Dolhain; Frans Lamberts van Elsene; Raymond Talbot van Hony-Esneux (Luik).

Winnen een HORLEX (17 robijnen) :
Stefaan Ninane van Esneux; Michael van der Putten van Elsene.

Winnen een rugzak « ARDENNES » (DE KAMPEERDER) :
Raymond Vlaeminck van Schaarbeek; André Verstraete van Auderghem.

Winnen een bal voor korfbalspel :
Philippe Bauchau van Archennes, par Grez-Doiceau; Claude Dubois van Grez-Doiceau; Didier Ruttiens van Sint-Lambrechts-Woluwe; Liliane Hucklenbroeck van Brussel; Raoul Rodriguez van Sint-Jans-Molenbeek; Paul Helia van Seraing; M.-A. Le Begge van Gent.

winnaars PRIJSVRAAG!

Winnen een PARKER 21 :
Dimitri de Heering van Elsene; Emmanuel Ghilain van Luik; Clara Stinuit van Elsene; Geraard de Kerckhove d'Exaerde van Turnhout; A.-M. Pecksteen van Maredsous; Jaak Mathy van Audergem; Nicole de Coninck van Aalst; Jaak Sabatier van Luik; André Weerts van Heusy (Verviers).

Wint een koekoeksklok HORLEX :
Dirk van Geluwe de Berlaere van Edelare bij Audenaarde.

Winnen een voetbal nr 5 :
Jef van Renynghe de Voxvrie van Brugge; J.-Cl. Defense van Brussel; Michael Lamboray van Heusy (Verviers); Anne-Marie Poty van Luttre; André Hacardiaux van La Louvière.

Winnen een kampeervuur SVEA (DE KAMPEERDER) :
Nicole Mersch van Sint-Lambrechts-Woluwe; Christiana de Duve van Antwerpen.

Winnen een chronometer HORLEX :
Colette Noe van Doornik; Willem Naets van Sint-Gillis (Brussel); Nicolaas Elsen van Antwerpen; M.-P. Lamboray van Heusy (Verviers); Pol Sonet van La Louvière; Jan Sonet van La Louvière; Pieter Weenen van Brussel II; Frans Wolters van Brussel; Claudine Purnode van Watermaal; Jan Du Jardin van Leuven; Raymond Pauly van Dendermonde; Bernadette Mersch van Sint-Lambrechts-Woluwe; Any Carpentier van Mariakerke bij Gent; Marcel Brocke van Aalst; Raymonde Roosen van La Roche; A.-M. Purnode van Watermaal; Pieter Dubois van Luik; Michael van Mierenhoucht van Sint-Lambrechts-Woluwe; Jan Deschamps van Gent; Massy Vanstraelen van Sint-Truiden; Jozef Mattens van Evere (Brussel); Frans Purnode van Watermaal; Yves Molle van Ath; Frans Schmidt van Sint-Joost-ten-Node; Pieter Huppin van Ganshoren.

Winnen een voetbal nr 3 :
Dirk Bauchau van Archennes par Grez-Doiceau; Gabrielle Minne van Sint-Pieters-Woluwe.

Winnen een voetbal HEROS :
Daniel De Vinck van Sint-Pieters-Woluwe; Erik de Meyere van Sint-Amandsberg (Gent); Philippe Janssens van Ukkel; Willy Molle van Ath ;Willem Cardinael van Schaarbeek.

Wint een vest LACHENAL :
Christine Lejeune de Schiervel van Brussel.

Wint een bolero LACHENAL :
Yves De Boeck van Sint-Pieters-Woluwe.

Winnen een zaklamp (DE KAMPEERDER) :
Raymond Pauly van Dendermonde; Bruno de Walcque van Brussel; Willem Ducate van Elsene; Paul Serbruyns van Gent I; Armand Guillaume van Auvelais; Pieter Soyer van Etterbeek; Katy De Boeck van Sint-Pieters-Woluwe; Jozef Cardinael van Schaarbeek; Francine Serbruyns van Gent; Etienne van Hove van Evergem (Gent); Jeo Bréjean van Macon (Henegouwen). (Gent); Jeo Bréjean van Macon (Henegouwen); Guy Paterrostre van Ukkel; Pierre Jansen van Ukkel; Mia Raemackers van Leuven; Jean Vandenplas van Brussel.

Winnen een Kuifje's verzameling :
Roland Deplikin van Ukkel; Nele Huisman van Etterbeek; Jacques Lecomte van Brussel; Jean-Pierre Dufaz van Sint-Gilles (Brussel); Pierre Paquet van Sint-Pieters-Woluwe; Aline Neve de Mevergnies van Etterbeek; André Lambrechts van Lens-Saint-Remy; Ghislain Rigot van Elsene; Francis Paskin van Luik; De Thysebaert van Sint-Lambrechts-Woluwe; Pierre Evrard van Fosses; Raymond Hamers van Oostende; Françoise Bauchau van Arehennes; Nicole Ponteville van Sint-Lambrechts-Woluwe; Raymond Pauly van Temse; Jacques Ponteville van Sint-Pieters-Woluwe; Stein Baardseth van Brussel; Jacqueline Malis van Namen; André-Marie Soyer van Etterbeek; Michel Cousin van Etterbeek; Alain Lauwers van Sint-Truiden; Marcel Sweertvaegher van Elsene; Robert Renson van Waskerke; Michel Cabut van Molenbeek; Lucien Claeys van Heusden; Monique Soyer van Etterbeek; Louis Neve de Mevergnies van Etterbeek; Mathieu Praet van Sint-Joost-ten-Node; Jaak Belis van Elsene; Paul Kaisin van Sint-Pieters-Woluwe; Jacques Soyer van Etterbeek; Bernard Henry de Frahan van Elsene; Jean-Paul Mennessier van Elsene; Tony Crickx van Binche; Jan

Thomas van Brussel III; Georges Crickx van Binche; Jaak Cortvriendt van Schaarbeek; Paul Cousin van Etterbeek; José Duchesne van Bosvoorde; Pierette Bernard van Brussel; Milou Boelens van Schaarbeek; Claude Stordeur van Sint-Lambrechts-Woluwe; Michel Charles van Brussel III; Agnès Vierendeels van Schaarbeek; Myriam Beeckmans van Sint-Pieters-Woluwe; Thomas Bartholome van Brussel III; Claire Jansen van Ukkel; Van der Noot van Gent; Raoul Janssens van Schaarbeek; Franz Janssens van Schaarbeek; Louis De Theux van Remouchamps; Claude Rigo van Luik; Karel Geenen van Turnhout; Ginette Tytgat van Sint-Gilles (Brussel); Edgard Poot van Schaarbeek.

WIE LID WENST TE WORDEN VAN DE KUIFJESCLUB
moet aan volgende voorwaarden voldoen :

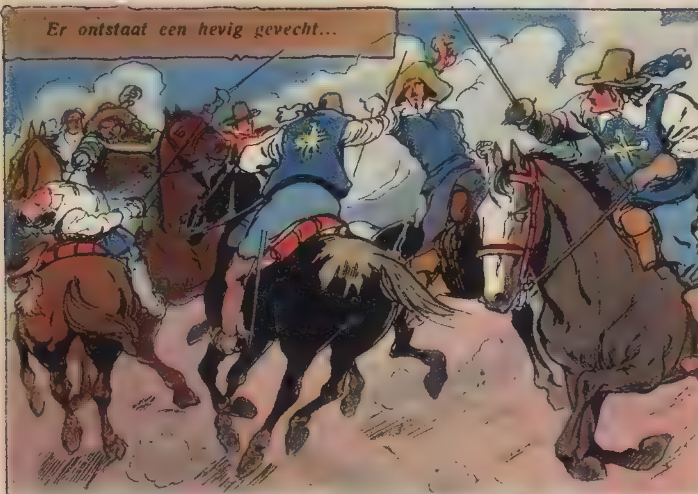
Volledige naam en adres laten geworden evenals geboortedatum en een pasfoto.

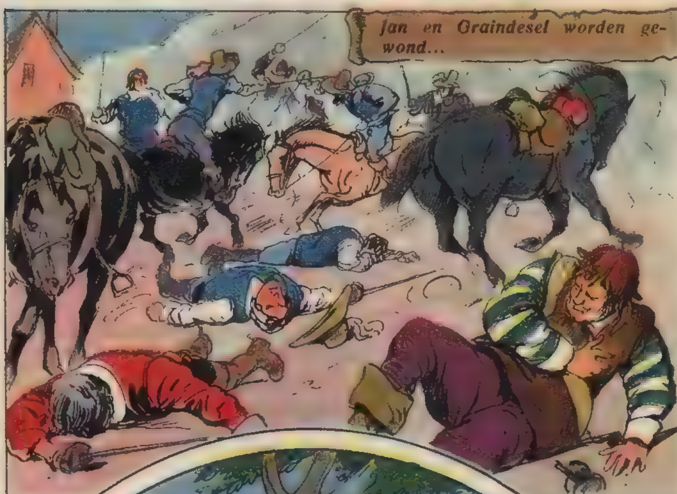
Wie een abonnement heeft ontvangt de lidkaart gratis, de anderen betalen 10 frs. Voor het mooie kenteken betalen zowel de abonné's als de anderen 10 frs.

De Zoon van de Postmeester

Door André Gaillard

Pierre de Cadilhac wordt bij koningin Maria geroepen. Richelieu stuurt zijn soldaten naar het paleis om de Cadilhac aan te houden. De zoon van de ontsnapte gevangene en zijn vrienden komen eveneens.

DE RODE RAPIER

John Best is niet alleen autoconstructeur, hij maakt ook atoomgeweren. Best is ongerust daar hij meent dat gangsters zich van de geheimen willen meester maken. Sexton Blake werd het slachtoffer van een aanslag...

Op de terugweg in een auto van John Best...

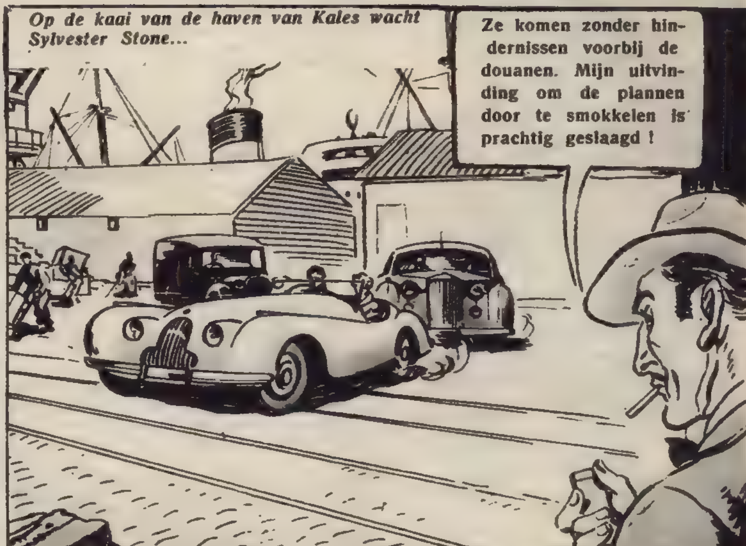
Nauwelijks zijn de vrienden binnen, of Lucas rept zich naar een telefoonhokje...

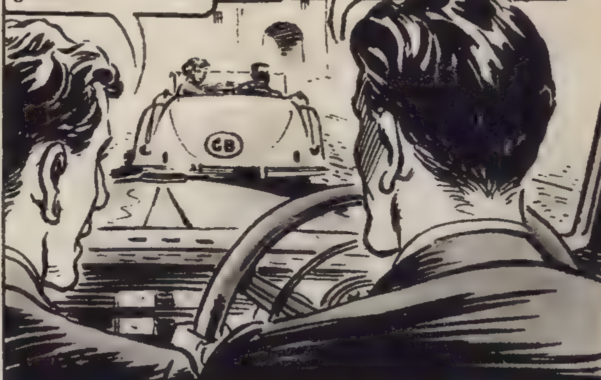
Op de kaai van de haven van Kales wacht Sylvester Stone...

Een beetje later in een havenkroeg...

Blake en Tinker bespreken nogmaals de laatste gebeurtenissen.

Volgende week : DE VRACHTWAGEN ZONDER CHAUFFEUR !.. (Wordt voortgezet.)

over zonderlinge mensen en hun zonderlinge rijtuigen

SNEL vooruit komen en dit liefst zonder moeite, is zeker de oudste droom van het mensdom. In alle tijden en in alle landen hebben « de groten » deze droom vlugger en geraffineerder kunnen verwezenlijken dan de gewone sterveling die het, door de eeuwen heen, te voet moest doen.

In de Oudheid kon men keizers, koningen en generaals herkennen aan hun zonderlinge, opzichtige voertuigen die pasten bij hun rang en stand.

De *PHARAO'S* reden in hun weelderige strijdwagens en de *keizers van Rome* lieten zich door de straten voeren in hun beroemde « zegewagens ».

De *VADSIGE KONINGEN* trok-

ken, veel later, door de straten in grote koetsen behangen met tapijten, versierd met edelstenen en getrokken door ossen. In de zeventiende eeuw, zag men de opgesmukte koets van kardinaal *Richelieu* door de Parijse straten bollen en *Lodewijk XIV* deed geen stap buiten de deur, of hij had zijn mooie, gouden koets nodig.

De *MODERNE GROTEN* rijden misschien in iets minder opvallende voertuigen. Ze hebben allen een auto, doch deze is dan liefst toch zo luxueus en origineel mogelijk. Niet iedere grote heeft geld genoeg om zich een unicum aan te schaffen, maar toch rijden er op onze wereld nog voertuigen die duidelijk zeggen : Hier ben ik in hoogsteigen persoon !

De Ford-fabrieken van Detroit hebben, een paar weken geleden, aan president *TRUMAN* een SUPER-LINCOLN geschonken. Rond deze auto loopt een brede treeplank, zodat de agenten van de veiligheidsdienst het staats-

hoofd tijdens zijn reizen, geen voetbreed meer moeten verlaten.

De Lincoln is van binnen versierd met opgelegd goud. Een venster, dat electrisch kan bewogen worden, scheidt het voorste van het achter deel van de wagen.

De carrossier Saoutchik vervaardigde voor president *AURIOL* een speciale TALBOT-RECORD, van zes plaatsen, fijn uitgerust, doch niet opvallend. De chauffeur is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken; hij is bokser en weet wat catch is ! Ja, een mens moet zijn voorzorgen nemen !

EINAUDI, de Italiaanse president, heeft slechts een FIAT van zes cylinders en vijf plaatsen, doch ook deze werd speciaal voor hem gebouwd.

FRANCO heeft nog steeds zijn fameuze gepantserde MERCEDES, tweelingzuster van de MERCEDES van het vroegere Duitse staatshoofd. Maar misschien interesseert het jullie te weten wat er

met Hitler's auto is gebeurd ? Bij het einde van de oorlog heeft generaal de Gaulle de auto doen verkopen ten bate van de oorlogsslachtoffers. Het was natuurlijk een rijke Amerikaan die er mee wegreed, doch na een tijdje verkocht hij de Mercedes omdat ze te veel benzine verbruikte. Na nog tal van andere avonturen belandde zij in een museum. Daar slijt ze thans rustige dagen...

HIRO-HITO, keizer van Japan, rijdt nog steeds in zijn MERCEDES, doch ze werd in een koffie-met-melk-kleurtje gezet, wat haar niet minder opvallend maakt.

De *ENGELSE KONINKLIJKE FAMILIE* houdt van tradities, van gevestigde tradities, en waarom zouden de auto's hierop een uitzondering maken ? Van koningin Mary tot aan prinses Elisabeth

rijdt men in een DAIMLER en alle leden van de koninklijke familie rijden in een DAIMLER.

Geen uitzondering ? Toch, één, de hertog van Edinburg. Hij kreeg van het Britse volk een ROLLS-ROYCE ten geschenke(wij melden dit reeds) en hij vindt het een fijne wagen.

De *SULTAN VAN MAROCCO* heeft een voorliefde voor de luxueuse CADILLAC décapotable, dezelfde als die van de Aga-Khan. Deze laatste houdt slechts van een gezapig ritje, terwijl zijn zoon Ali-Khan echte alleen koersauto's interessant vindt. Hij heeft pas een ALFA-ROMEO gekocht waarmee hij, zonder blikken noch blozen, tegen 200 kilometer per uur over de baan stuift !

MICHAEL, de ex-koning van Roemenië, is zijn STUDEBAKER trouw gebleven, maar iedereen weet dat hij graag met een jeep toert. *PRINS KAREL* van België rijdt beurtelings met een grote, mooie, zwarte CADILLAC (décapotable), met een BUGATTI renwagen en hij houdt ook van jeep's.

STALIN rijdt sedert jaren in een enorme ZISS, een Russische wagen die speciaal voor hem werd gebouwd. De ministers *VICHINSKY* en *MOLOTOV* hebben er ook zo eentje. Nog niet lang geleden heeft men het hoofd van de U.R.S.S. een prachtige ALFA-ROMEO geschonken. Waar die verzeild is, weet men niet.

Volgens de laatste berichten zou de ZISS, die sterk geleek op de Amerikaanse PACKARD, vervangen zijn door een ZIM, een soort samenraapsel van de beste stukken uit de MORRIS-OXFORD en de DODGE.

Links. — Van boven naar onder : Lincoln, Talbot-Saoutchik, Oldsmobile, Bentley, Citroën-Six, Studebaker, Ferrari.
Rechts. — Van boven naar onder : Cadillac, Alfa-Roméo, Delage, Bugatti, Rolls-Royce, Peugeot-Darl-Mat, Delahaye.

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Opgeschrikt door een kreet van Barelli heeft inspecteur Moreau de brieven van de bandieten in de Seine laten vallen. Moreau wil de brieven weer hebben...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

Ik wou u juist zeggen, mijnheer, dat de bodem van die sloep helemaal vermolmd is. Aan de achtersteven ligt er een nieuwe

Verdorie, hier hang ik nu, met een boot rond mijn lichaam en natte voeten. En ik geraak er niet uit!

Intussen komt Barelli, die zijn wagen naast de brug parkeerde, toegelopen, gevolgd door vele nieuwsgierigen.

Wie helpt er mee de sloep omhoog hijsen?!

Vlugger! Vlugger, of ik ben de brieven kwijt!

Na heel wat geharrewar geraakt Moreau uit zijn benarde positie...

Schipper, roei ons met je goede sloep de Seine op. Ik liet een paar brieven in 't water vallen en moet die terughebben!

Ze zijn reeds een heel eind weggedreven!

Ha! Hier heb ik al één document!

Ginder drijven er nog! Naar links!

Ik heb ze allemaal!

?!... Ha! Hier doe ik een vondst!... Hoera, nu ...

Pas op!! _ BONS!

Heb je de papieren?

Ja, ik kon ze bijtijds grijpen... Zij schijnen wel héél belangrijk te zijn, inspecteur?...

(Wordt voortgezet.)

En toch zullen ze ons niet hebben!

VERHAAL DOOR Y. DUVAL.
GEILLUSTREERD DOOR R. REDING.

STAFKE RENDERS doopte zijn gezicht in de waskom en wreef het ijskoud water met een spons in zijn nek.

Dan droogde hij haren en hals en keek lachend over de zeildoeken wand die zijn toiletkamertje van de overige hokjes scheidde. Het sportpaleis daverde onder de toejuichingen die losbarstten, telkens een renner er in slaagde het peloton los te gooien en voorsprong te nemen. Wanneer de toeschouwers het werkelijk puik vonden, uitten ze dit met lang en scherp gefluit, want, ja, dit verhaal speelt zich af in de velodroom van Chicago. Stafke Renders, een kleine Belgische renner, kon aan dat gefluit niet wennen.

Het was de laatste avond van de grote Zesdagen van Chicago. Over een half uur zou de laatste sprintenreeks ingezet worden, en kwam het einde van die fantastische ronde die 144 uren duurde...

Stafke glimlachte nogmaals, want de overwinning, zijn eerste zege tijdens een Zesdaagse, kon hem niet meer ontsnappen! Sedert de vorige avond waren er nog slechts zeven ploegen op de band, de anderen hadden opgegeven. Renders en zijn trouwe ploegmaat Meuleman, een reus op wie de vermoeidheid geen vat scheen te hebben, die kon trappen met de regelmaat van een chronometer en bovendien een hart als koekebrood bezat, stonden aan de leiding met 31 punten en had een ronde voorsprong op de anderen. Neen, niet op alle rivalen, Markett en Bardy, renners uit de streek, volgden de Belgische ploeg iets dichter.

De jonge renner wierp een blik op het lichtend uurwerk. «Ik heb nog drie minuten om me even uit te strekken», dacht hij.

Dan was het zijn beurt, want hij was de specialist van de piste, de renner van de top-snelheid, die nu voor de laatste sprint een enorme inspanning zou moeten doen.

— Bernard, wil je m'n benen masseren? vroeg Stafke aan zijn brave verzorger, die hem overal vergezelde.

En Bernard masseerde met zijn grote, geoefende handen de kuitspieren van de jonge renner. Op hetzelfde ogenblik verscheen er een silhouet in de deuropening. Stafke Renders herkende Norfolk, de secretaris en rechterhand van de grote organisator van de Zesdagen van Chicago.

— Dus, mijnheer, heeft nog steeds niet begrepen? vroeg Norfolk met een accent dat afkomstig scheen van de havenkanten...

— Begrepen? Wat zou ik moeten begrijpen? antwoordde Stafke Renders verbaasd.

— Dat deze koers voor Markett en Bardy is, jonge dwaas! Denk je dat het uit liefde voor de mooie sport is dat de baas en ik 5.000 dollar op hun overwinning hebben gezet?

Stafke werd bleek.

— Wat heb ik daar mee te maken? vroeg hij zo rustig mogelijk.

— Alles werd gereed gemaakt opdat Markett en Bardy zouden overwinnen! Reeds een maand lang werken we aan die «truc». Van heel het seizoen heeft Markett met opzet geen enkele koers gewonnen. Toen Bardy drie dagen vóór de Zesdagen over zweren kloeg en er een eed op deed dat hij niet zou starten, marsjeerden de «books» als één man en wedden vier tegen één! Het leek zeker dat zij hun slag zouden thuis halen. Nu, om kort te gaan, alles werd tot in de puntjes geregeld. Wees nu niet koppig, jij zult de tweede zijn en wees er van overtuigd dat de baas je niet zal vergeten wanneer je voorbij de «kas» komt!

Verontwaardigd sprong Renders recht:

— Maak dat je de deur uit komt! bulderde hij. Pak je biezen! zeg ik je! Ik doe niet mee aan dat laag opzet!

— Wind je niet op, jongeman! Je krijgt vijf minuten bedenktijd. Intussen nemen onze beschermelingen een ronde. Je mag je daarna verdedigen... doch niet te erg, want we hebben veel middelen om je tot andere gevoelens te brengen... Dat is mijn laatste woord.

Norfolk ging heen...

Trillend van woede gespte Stafke zijn lederen helm aan:

— Voor wie houdt die kerel me? riep hij.

De oude Bernard klopte hem bemoedigend op de schouder:

— Bekommer je maar niet om die rekels, jongen. Als jij je tijgersprong maakt, vallen al hun combinaties en truc's in duigen.

Stafke Renders liep naar de piste en keek eens vlug naar het bord met de uitslagen.

— Ha ha, er is nog niets gewijzigd!

Meuleman had zijn ploegmaat zien aankomen en lachte hem vrolijk toe. Stafke zag dat hij een andere fiets moest nemen en, op het ogenblik dat de bel door het paleis dreunde, zijn rug dieper kromde, en het hoofd bijna op het stuur legde om de éérste sprint in te zetten. En dan gebeurde het ongeluk. Plotseling verloor Meuleman het evenwicht en stortte zwaar neer op de houten band...

Men droeg de renner bewusteloos weg en de oude Bernard, die het hele toneel ook gevolg had, riep:

— De vork van zijn fiets is gebroken!

— Dat is Norfolk geweest! Maar toch zullen ze ons niet hebben! schreeuwde Stafke en bleek van woede omklemde hij het stuur, ging recht op zijn pedalen staan en begon de strijd.

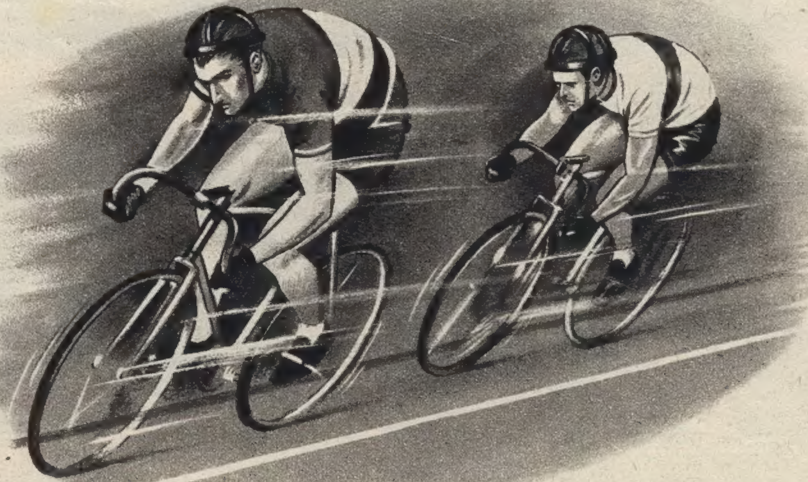
Het peloton werd geleid door Bardy. Dank zij het ongeluk van Meuleman had hij een ronde voorsprong op de Belgische renners kunnen nemen. Met de tanden op mekaar geklemd trapte Stafke altijd maar sneller en sneller. Hij haalde de andere renners in en de toeschouwers konden nu reeds vermoeden dat hij er alles op zette om de verloren ronde in te lopen. De jonge Staf voelde de vermoeidheid van de vorige dagen niet meer, hij was bezield met de overtuiging en de wil dat hij die lelijke Norfolk en zijn bende zou nekken en dat hij Meuleman zou wreken! Hij vloog letterlijk over de band...

Markett en Bardy leidden om de beurt. De bel luidde het begin en het einde van de sprinten, doch niemand die er op lette of zich een ogenblikje rust gunde. Alle renners schenen aangestoken door het vuur van de kleine Renders en gaven wat ze konden.

Daar luidde de bel de inzet van de laatste sprint. Nog voerde Stafke zijn snelheid op en het publiek scheen wel dronken van enthousiasme. Het gejuich was oorverdovend, want nooit te voren had men zoiets meegemaakt! Een renner, nog haast een jongen, neemt het op tegen allen en wint zienderogen veld... Eén na één laat hij al de renners achter zich, en als de bel voor de allerlaatste ronde luidt, is hij ter hoogte van Markett, de kopman. Naast mekaar gaan ze de bocht in, de Amerikaan grijnst van woede en dwingt Stafke Renders naar omhoog te gaan, alhoewel deze aldus zijn nek kan breken... Doch met één machtige sprong rukt Stafke zich vooruit, duikt weer naar beneden en ligt meteen een half wiel vóór Markett. De jonge Staf overwint de Amerikaanse ploeg en meteen al de duistere plannen van Norfolk.

Staf Renders ziet het juichend publiek niet meer. Alles wordt donker voor zijn ogen en hij moet door zijn verzorgers weggedragen worden. Toch heeft hij nog de kracht te fluisteren: «We hebben overwonnen! Wij zijn de overwinnaars!»

Dan slaapt hij uitgeput, doch gelukkig in...

VROLIJK OOSTENRIJK

HET land van Mozart is tijdens de laatste jaren het toeristenland bij uitstek geworden : de bevolking is zeer vriendelijk, het landschap mooi en grandioos, en de reisvoorwaarden zijn er zeer billijk. Op deze bladzijde geven we enkele beelden uit het vrolijke Oostenrijk. De Tyroolse volksdansen en de typische fanfares uit het bergland zijn ons buitengewoon sympathiek. In een Oostenrijks gasthof zijn intrek nemen is voorwaar een echt genoegen. Wanneer men 's morgens wakker wordt, ziet men heerlijke zonsopgangen boven de bergkruinen, en het vallen van de avond onder het klingelen van de bellen op de bergweiden, het tampen van de klokjes in de dalen, et hen « holladioda » van de jonge herders en herderinnekens is een onvergetelijk schouwspel.

Ik hoop dat vele lezers dit jaar nog de kans krijgen het land van de Wiener Sangerknaben te bezoeken.

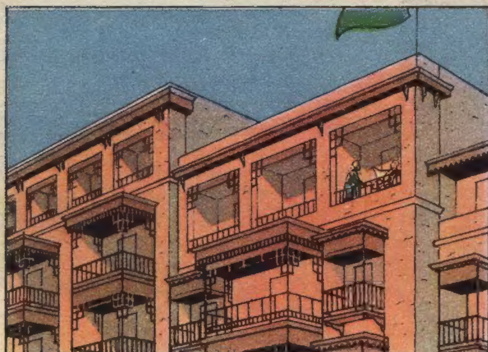

Vier dagen zijn verlopen sedert het geheimzinnig verdwijnen van Blake. Mortimer leeft in voortdurende onrust. Hij kent Olrik en zijn machtige organisatie en vreest, dat Blake het slachtoffer geworden is van hun duister optreden. Aan de andere kant hoopt hij dat Blake zich gedwongen zag zijn plannen onverwachts te wijzigen en om hierover zekerheid te bekomen, richtte de professor een telegram aan de Scotland Yard. Het is in deze geestesgesteldheid dat wij Mortimer de vijfde dag terugvinden op een terras van het Mena-House, terwijl hij zijn post inkijkt

GEHEIMZINNIGE MISDAAD TE ATHENE

WERD KAPITEIN FRANCIS BLAKE VERMOORD ?

A. P. meldt uit Athene dat kapitein Blake, de bekende held uit de laatste wereldoorlog, aldaar vermoord werd.

Een mysterieus telefoontje

Athene. — A.P. meldt volgende details in verband met de moord op kapitein Blake. De kapitein begaf zich met een vliegtuig van de Sabena van Brussel naar Kaïro en werd tijdens het oponthoud te Athene aan de telefoon geroepen. Blake verscheen niet meer in het vliegtuig dat moest vertrekken zonder Blake... Enkele minuten nadat het vliegtuig was opgestegen, vond een ander reiziger de deur van het telefoonhokje geklemd en zag, doorheen de ruit, het lichaam van de officier op de grond liggen. De politie werd verwittigd en verscheen onmiddellijk ter plaatse.

Het lijk is verdwenen

De politieagenten stelden echter, tot hun grote verbazing, vast, dat het lijk intussen verdwenen was. Slechts enkele bloedvlekken en drie revolverhulzen getuigden van het drama dat zich aldaar had afgespeeld.

Een geheimzinnig geval

Omtrent het onderzoek wordt het strikste stilzwijgen bewaard, gezien de positie en functie van het slachtoffer. De Scotland Yard heeft twee van zijn beste agenten naar Athene gezonden. Het is zeker dat niets onverlet zal gelaten worden om klaarheid in dit drama te brengen. Tot op heden tast men echter in het duister.

De carrière van kapitein Blake

Kapitein Francis Blake die op zulke mysterieuze wijze om het leven kwam, studeerde te Oxford, waar hij aangeschreven stond als een

HET AMERIKAANS CONGRES

EEN OPROEP VAN M. ACHESON

WAT M

Unie heeft zij lesuurtjes ov levende slang de kinderen giftige angel men waren. Het is een ge de eerste m Japanse kind Enkele ma Japanse kind schreven op prachtige tel Nehru een vragen.

(Wordt voortgezet.)